

POLITIHØGSKOLEN

STUDIEPLAN

INSTRUKTØRUTDANNING ETTERFORSKNING

20 studiepoeng

Godkjent i høgskolestyret
6. juni 2012
Revisjon godkjent av rektor
24. april 2018

1. Innledning

Endring og utvikling preger politiet som andre offentlige etater og livslang læring er vektlagt. For å kunne håndtere den økende mengde opplæring samfunnet og politietaten krever, er godkjente instruktører viktig. Dette gjelder både på bachelorutdanningen og i undervisning og instruksjon i regi av lokale politidistrikt. Politihøgskolen vurderer instruktørutdanningene som et av høgskolens viktigste bidrag til kompetanseheving i etaten.

Etterforskning er en av politiets kjerneoppgaver og et fagområde i stadig utvikling. For å sikre høy kvalitet, kortere saksbehandlingstid og bedre utnyttelse av politiets ressurser, er det viktig at politiets etterforskning er målrettet og har fokus på de rettslig relevante bevisstema. Etatens evne til å løse etterforskningsoppgavene er av betydning for befolkningens opplevelse av trygghet og rettsikkerhet. Det er derfor av stor viktighet at politiet har høy etterforskningskompetanse. Instruktørutdanningen skal bidra til dette.

Instruktørutdanningen er utarbeidet og tilrettelagt i forhold til de krav og utfordringer etterforskningsfeltet stiller. Utdanningen gir 20 studiepoeng.

2. Formål

Instruktørutdanningen skal bidra til at etterforskningskompetansen i politi- og lensmannsetaten blir tilegnet, vedlikeholdt og utviklet i tråd med tilgjengelig kunnskap og nye krav til yrkesutøvelsen. Utdanningen skal støtte opp under en enhetlig praksis og bidra til nettverksbygging.

3. Målgruppe og opptakskrav

3.1. Målgruppe

Målgruppen er faglig kompetente, motiverte og egnede tjenestepersoner som har, eller er tiltenkt, rollen som instruktører sentralt og lokalt i etterforskning. Det forutsettes at deltakerne er valgt ut i henhold til lokale kompetanseplaner.

3.2. Opptakskrav

Søkere må:

- Ha fullført utdannelse fra politihøgskole/politiskole.
- Være ansatt i politi- og lensmannsetaten.
- Ha jobbet i minst 3 år med etterforskning som hovedarbeidsoppgave.
- Ha gjennomført kurs i «Avhørsteknikk trinn I» (KREATIV) eller tilsvarende i bachelorutdanningen.
- Ha bestått modul 1 Generell etterforskning eller videreutdanning i etterforskning.

Det kan gjøres unntak fra kravet om videreutdanninger i etterforskning. Søkere må da dokumentere alternativ formell kompetanse eller ha 2 års erfaring fra etterforskning i tillegg til kravet om 3 års erfaring. Ordningen gjelder kun søkere som er 25 år eller eldre.

Søkere må enten dokumentere generell studiekompetanse, eller utdanning tilsvarende minst 60 studiepoeng, eller realkompetanse som kan erstatte manglende formell kompetanse.

4. Læringsutbytte

Generell kompetanse

Studentene kan etter gjennomført instruktørutdanning:

- Utøve instruktørrollen med økt innsikt og trygghet.
- Arbeide selvstendig og i samarbeid med andre for å gjennomføre instruksjoner lokalt og sentralt.
- Identifisere og vurdere etiske dilemma i lærings situasjoner.
- Vise forståelse for betydningen av både forskningsbasert og erfaringsbasert kunnskap.
- Forstå, formidle og diskutere faglige problemstillinger.
- Bidra til å utvikle fagområdet

Studiet er organisert i fire hovedtemaer som samlet skal fremme arbeidet mot studentenes helhetlige læringsutbytte.

4.1. Pedagogikk

Emnet omhandler reflektert og begrunnet planlegging samt gjennomføring og evaluering av lærings situasjoner. Sentralt står anvendelsen av teori og refleksjoner over praksis.

Kunnskaper

Studentene har etter gjennomført utdanning kunnskaper om:

- Praksisteori og pedagogisk grunnsyn.
- Ulike læringsperspektiv.
- Motivasjon.
- Kompetanse og læreforutsetninger.
- Læringsstrategier og arbeidsformer.
- Didaktikk.
 - planlegging av læring og undervisning.
 - vurdering og veiledning i læring og undervisning.
- Gruppe- og gruppedannelse.
- Kultur og mangfold.

Ferdigheter

Studentene kan etter gjennomført utdanning:

- Gjøre rede for begrepet praksisteori.
- Vurdere sitt pedagogiske grunnsyn.
- Forklare hva læring er og gjøre rede for ulike syn på læring.
- Gjøre rede for sentrale didaktiske modeller og anvende disse når de planlegger tilrettelegging for læring.

4.2. Etterforskningsfag

Solid faglig kunnskap - både forskningsbasert og erfaringsbasert - er et nødvendig grunnlag for faglig forståelse. Faglig forståelse er en forutsetning for en instruktør.

Kunnskaper

Studentene har etter gjennomført utdanning kunnskaper om:

- Etterforskningens rammer og organisering.
- Taktiske og tekniske etterforskningsmetoder samt metodeforståelse.
- Kriminaletterretning og kriminalitetsforebyggende arbeid.
- Sakkyndighet.
- Rettspsykologi.
- Notoritet, innsyn og dokumentasjon.

Ferdigheter

Studentene kan etter gjennomført utdanning:

- Instruere og veilede i bruk av ulike etterforskningsmetoder.
- Forklare og begrunne betydningen av forskningsbasert kunnskap i etterforskningsammenheng og med særlig vekt på avhør.
- Veilede etterforskere slik at de kan tilpasse sin kommunikasjonsform til mennesker med ulike bakgrunn og rolle.
- Redegjøre for etterforskerens rolle og yrkesetiske utfordringer.
- Forklare etterforskningens arbeidsorganisering.

4.3. Fagdidaktikk

Fagdidaktikken binder etterforskningsfaget og pedagogikken sammen. Sentralt i fagdidaktikken er spørsmålet om hva som skal læres, hvorfor dette skal læres og hvordan legge til rette for læring i det enkelte fag. Kunnskapene om etterforskningsfaget skal danne grunnlag for både faglige og pedagogiske

vurderinger og valg. I tillegg legges det også vekt på yrkesdidaktikken, det vil si sammenhengen mellom faget og yrket.

Kunnskaper

Studentene har etter gjennomført utdanning kunnskaper om:

- Etterforskningsfagets egenart.
- Yrkesdidaktikk.

Ferdigheter

Studentene kan etter gjennomført utdanning:

- Velge, begrunne, benytte og vurdere metoder og strategier som er hensiktsmessige for å lære etterforskning.
- Utnytte de eksisterende rammefaktorene.
- Forstå etterforskningsfagets betydning i politiets arbeid og på bakgrunn av dette motivere deltakerne til læring.

4.4. Praksis

Praksis er en gjennomgående komponent i studiet. Det er viktig å både praktisere og reflektere over praksis med tanke på instruktørstudentens totale læringsutbytte. Planlegging, gjennomføring, tilrettelegging og evaluering er sentrale prosesser knyttet til praksis. Praksis skal være veiledet.

Kunnskaper

Studentene har etter gjennomført utdanning kunnskaper om:

- Læring i praksis.
- Evaluering av læring.

Ferdigheter

Studentene kan etter gjennomført utdanning:

- Tilpasse instruksjon og undervisning til ulike målgrupper og situasjoner.
- Motivere deltakere for læring.
- Mestre varierte undervisningsformer.
- Anvende ulike pedagogiske og teknologiske hjelpemidler.
- Gi konkret og målrettet tilbakemelding.
- Vurdere deltakernes læringsprosesser og -resultater.
- Vurdere egen og andres undervisning med tanke på forbedring og videreutvikling.

- Samarbeide med og veilede instruktører / annet opplæringspersonell.
- Ta medansvar for et kurs/utdanningsløp av lengre varighet.

5. Organisering og arbeidsmåter

Studiet er organisert som et deltidsstudium med fellessamlinger, gruppesamlinger og studiearbeid i og utenom samlingene, og skal som hovedregel gjennomføres i løpet av 12 måneder.

Utdanningen er anslått til ca. 600 timer. I dette ligger deltakelse i undervisning, undervisningsøvelser, praksis, individuelt arbeid, gruppearbeid, nettbasert arbeid og litteraturstudier. Samlingene utgjør inntil 280 timer som kan fordeles over kortere og lengre tid. Det er obligatorisk deltakelse på samlingene.

Arbeidsmåtene i studiet skal bidra til å gi studentene et godt læringsutbytte. Arbeidsmåtene skal særlig belyse sammenhengen mellom teori og praksis, og det legges vekt på varierte arbeidsmåter med stor grad av studentaktivitet. Studentene skal bidra til hverandres læring, blant annet ved å veilede og vurdere hverandres undervisning.

En nettbasert læringsplattform benyttes i administrering og pedagogisk gjennomføring av studiet. Det anbefales at studentene gjennomfører instruktøroppgaver/undervisningsoppgaver lokalt og/eller sentralt underveis i studiet

Arbeidskrav

Følgende arbeidskrav må være oppfylt og godkjent før studentene får avlegge eksamen:

- En utviklingsplan for egen læredyktighet som skal være utgangspunkt for en samtale midtveis i studiet
- Planlegge, begrunne, legge til rette for og vurdere minst fire læringssituasjoner. Dette inkluderer planleggingsdokumenter i forkant, gjennomføring av undervisningen og en skriftlig oppgave som inneholder refleksjoner og faglige begrunnelser knyttet til egen utvikling/læring i etterkant av undervisningen.

- En plan for egen instruksjon/undervisning over en lengre periode i løpet av utdanningsperioden

6. Vurdering

Studentene blir vurdert underveis gjennom arbeidskrav, og får tilbakemeldinger på disse etter nærmere oppgitte kriterier forankret i beskrivelsene av læringsutbytte.

Studiet avsluttes med en todelt eksamen. Del en består av en praktisk og en muntlig prøve. Del to består av en skriftlig hjemmeeksamen. I den praktiske og muntlige delen skal studentene gjennomføre en planlagt undervisning i en autentisk opplærings situasjon med reelle deltakere, etterfulgt av en muntlig prøve som tar utgangspunkt i den praktiske prøven. Hjemmeeksamen er en skriftlig oppgave som skal inneholde studentenes refleksjoner og faglige begrunnelser knyttet til egen utvikling/læring.

Del en av eksamen må bestås før kandidaten kan fremstille seg til del to. Det gis en samlet karakter.

Det benyttes karakterene bestått / ikke bestått. Begge prøvene må bestås.

7. Pensumlitteratur¹

7.1 Obligatorisk litteratur

Pedagogisk litteratur (614 sider):

Bjørke, Gerd (2006): *Aktive læringsformer*. Oslo: Universitetsforlaget (130 sider)

Bjørndal, Cato R.P. (2017): *Det vurderende øyet: observasjon, vurdering og utvikling i pedagogisk praksis* (3. utg. ed.). Oslo: Gyldendal Akademisk.

Pensum: Kapittel 1,2,3,7,8 (91 sider)

Gamlem, S. M. (2015). *Tilbakemelding for læring og utvikling*. Oslo: Gyldendal Akademisk.

Hiim, H. & Hippe, E. (2009). *Undervisningsplanlegging for yrkeslærere*. Oslo: Universitetsforlaget. Pensum: Kapittel 1-8. (117 sider).

Strandkleiv, O. I. (2006). *Motivasjon i praksis*. Oslo: Elevsiden DA.

Kompendium:

Andersen, K. (2003). *Innføring i mesterlære, yrkesdidaktikk og veiledning*.

Kristiansand: Høyskoleforlaget. Pensum: Teori i didaktikk og Yrkesdidaktikk, s. 77-102.

Boge, M., Markhus, G., Moe, R. & Ødegaard, E. E. (2009). *Læring gjennom veiledning*. Bergen: Fagbokforlaget. Pensum: Ulike perspektiver på veiledning, s. 49-69.

Karlsen, H. (2011). *Klare for arbeidslivet* (NIFU rapport 2011:42). Oslo: NIFU. Pensum: Sidene 16-18.

Lyngsnes, K. & Rismark, M. (2007). *Didaktisk arbeid* (2. utg). Oslo: Gyldendal akademisk. Pensum: Kap. 4 Teorier om læring, s. 48-74.

NOKUT (2012). *Om kvalifikasjonsrammeverket og sentrale begreper*. Hentet 1. mai 2012 fra <http://www.nokut.no/no/NOKUTs-Kunnskapsbase/Det-norske-utdanningssystemet/Nasjonalt-kvalifikasjonsrammeverk/>.

¹ Pensum revidert september 2018

Strømsø, HI, Lycke, KH, Lauvås, P(red): *Når læring er det viktigste*. Oslo: Cappelen akademisk forlag. Pensum: Kap. 6 Formativ vurdering i undervisningen.

Etterforskningsfag (610 sider):

Bjerknes O. T. & Fahsing I. A. (2017). *Etterforskning, Prinsipper, metoder og praksis*. Bergen: Fagbokforlaget. Pensum: Kap. 3, 4, 7, 9, s. 289. s. 302-309 og kap. 11. (138 sider).

Bjørge, T. (2015). *Forebygging av kriminalitet*. Oslo: Universitetsforlaget. Pensum: Kap. 1. (31 sider).

Bruce, I. & Haugland, G. S. (2018). *Skjulte tvangsmidler(2.utg)*. Oslo: Universitetsforlaget. Pensum: Kap. 2, 4 og 5. (96 sider).

Dyrnes, A. M. (2004). *Inndragning - hva må gjøres?* Oslo: Cicero. Pensum: Kap 10.6. (26 sider).

Tilstone m.fl. (2013). *Fisher`s Techniques of Crime Scene Investigation* (1. utg). New York: CRC Press, kap 1 og 2 (s.3 - 38) 35 sider.

Magnussen, S. (2017). *Vitnepysykologi 2.0*. Oslo: Abstrakt. Pensum: Kap. 3 og 7. (104 sider).

Mevik, K., Lillevik O. G. & Edvardsen, O. (2016). *Vold mot barn. Teoretiske, juridiske og praktiske tilnærminger*. Oslo: Gyldendal. Pensum: Kap. 4 og 8. (22 sider).

Myhrer, T. (2014). *Kvalitet i etterforskningen - Delrapport i etterforskningsprosjektet*. (PHS Forskning 2015:1). Oslo: Politihøgskolen. Pensum: Sidene 17-67. (50 sider).

Politidirektoratet. (2014). *Etterretningsdoktrine for politiet v1.0*. Oslo: Politidirektoratet. Pensum: Kap. 1 og 2. (12 sider).

Wegner, R. B. (2015). *Strafferett, Alminnelig del* (2.utg) Oslo: Vett & Viten. Pensum: Kap 9.6. (8 sider).

Wegner, R. B. (2015). *Strafferett, Spesiell del* (2.utg) Oslo: Vett & Viten. Pensum: Kap. 12.12-12.15. (12 sider).

Aarli, R., Hedlund, M.-A. & Jebens, S. E. (Red.). (2015) *Bevis i straffesaker : Utvalgte emner*. Oslo: Gyldendal juridisk. Pensum: Kap. 6, 13, og 15. (76 sider).

7.2 Forutsettes kjent

Aktuelt lovverk, instruks, forskrifter og rundskriv.

Ashraf A.F. (2011) Da Faiza forsvant. *Samtiden*, 2011(1), 2-26.

Ask, K. (2013). Bias: Fejl og Faldgruber i efterforskning I C. Hald & K. Vrist Rønn (Red.), *Om at oppdage: Metodiske refleksjoner over politiets undersøkelsespraksis* (s. 149-172). Fredriksberg: Samfundslitteratur.

Ask, K. & Granhag, P.A. (2008). Psykologiska perspektiv på bevisvärdering. I P. A. Granhag & S. Å. Christianson (Red.), *Handbok i Rättspsykologi* (s. 407-420). Stockholm: Liber.

Auglend, R. L., Mæland, H. & Røsandhaug, K. (2004). *Politirett* (2.utg). Oslo: Ad notam Gyldendal. (Kap. 9, 10 og 26).

Beaufort-Moore, D. & Cook, T. (2015). *Crime Scene Management and Evidence Recovery* (2nd edition) (Blackstones' practical policing). Oxford: Oxford University Press. (Kap 2.1 s. 22-28 (fra "Scene Logs") t.o.m. kap. 2.3, s. 33-39).

Bjeknes, O. T. & Fahsing, I. A. (2017). *Etterforskning. Prinsipper, metoder og praksis*. (Kap. 1, 2, 5, 6, 10, 12 og 13).

Bjerknes, O. T. & Williksen, E. (2012). *Politirapport* (3.utg.). Nesbru: Vett og Viten.

Bruce, I. & Haugland, G. S. (2014). *Skjulte tvangsmidler*. Oslo: Universitetsforlaget. (Kap. 1 og 3).

Gamst, K. T. (2011). *Profesjonelle barnesamtaler. Å ta barn på alvor*. Oslo: Universitetsforlaget. (Kap. 1).

Hamremoens, E. (2016). *Kriminalteknikk* (2. utg.). Oslo: Gyldendal Norsk forlag AS. (Kap. 1-16).

Heuer, R.J. & Pherson, Y. (2014) *Structured analytic techniques for intelligence analysis* (2nd edition). Thousand Oakes: SAGE CQ press. (Sidene 165-177 og 181-192).

- Jebsen, S. E. (2004). *Menneskerettigheter i straffeprosessen*. Oslo: Cappelen Akademisk. (Kap. 14-15, s. 302-333)
- Lie, E. M. (2011). *I forkant: Kriminalitetsforebyggende politiarbeid*. Oslo: Gyldendal. (Kap. 9 og 10, s. 302-333).
- Magnussen, S. (2017) *Vitnep psykologi 2.0*. Oslo: Abstrakt. (Kap. 2).
- Myhrer, T. (2001). Etterforskningsbegrepet. *Tidsskrift for Strafferett*, 1(1), 6-30.
- NOU 2009:15. (2009). *Skjult informasjon - åpen kontroll*. Oslo: Departementenes servicesenter, Informasjonsforvaltning. (s. 47, s 100-101 og kap. 6 og 7)
- Olsvik, E. H. (2013). *Vitenskapsteori for politiet. Tenkemåter i kunnskapsstyrt politiarbeid*. Oslo: Gyldendal. (Kap. 4).
- Politidirektoratet. (2014). *Etterretningsdoktrine for politiet v1.0*. Oslo: Politidirektoratet. (Utover det som er pensum)
- Rachlew, A. (2009). *Justisfeil ved politiets etterforskning: noen eksempler og forskningsbaserte mottiltak* (Doktorgradsavhandling, Det Juridiske fakultet, Universitetet i Oslo/Oslo). Oslo: Unipub. (Del 1).